

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmæ Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De ordine dicendoru[m] de humilitate & eius descriptione. Cap. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46132)

timoris adaptatur, & quantum ad humilitatem, & quantum ad rerum temporalium paupertatem. Quantum ad humilitatem: quia timor humilitatem introducit, sicut aliquis solet se inclinare timore gladij super eum eleuari. i. Petri 5. Humiliamini sub potenti manu Dei. Paupertas verò rerum temporalium bene timori adaptatur. Timor enim est proicere quaecunque fugę suę cursum impediunt, & quęcunque euasioni suę obstant. Multi timore periculi, quod est in mundo isto mundum relinquunt. Unde super illud Job 21. Semper quasi tumentes super me fluctus timent Deum. gl. Fluctus quum tumentes desuper eminent, ea ex nauı proiciunt pro quibus nauigia sumpserunt.

De humilitate. PARS IIII. Quę subdiuiditur in quinque capitula.

De ordine dicendorum de humilitate & eius descriptione. CAP. I.
Consequenter agendum est de his in quibus consistit paupertas spiritus, scilicet de humilitate. Sicut enim initium omnis peccati superbia. Eccle. 10. sic initium nostre reparationis videtur esse humilitas. Hier. Prima virtus Christianorum est humilitas. De humilitate verò hoc modo agitur. Primò, ponetur eius descriptiones. Secundo, eius commedationes. Tertio tægetur de causis humilitatis. Quarto, de signis eius. Quintò ponetur diuisiones ad humilitatem attinentes. ¶ Humilitatem sic describit Aug. Humilitas est ex intuitu proprię conditionis & sui conditoris, voluntaria mentis inclinatio in suo, imò ordinabili ad suum conditorę. Humilitas est velut quædam mentis incuruatio seu genuflexio coram Deo, cum semper venerans. Causa vna huius inclinationis est intuitus proprię conditionis. Propriam conditionem intuebatur Abraham, quum diceret: Loquar ad dominum meum, quum sim puluis & cinis. Ge. 18. Itē qui dicebat: Putredini dixi, Pater meus es: mater mea & soror mea verbibus. Job. 18. Ad hunc intuitum mittitur, Michę 6. Humiliatio, inquit, tua in medio tui: id est, in ventre. Voluit dominus ventrem antē esse, vt homo semper videre posset materiam suę humiliationis. Alia causa inclinationis est intuitus conditoris, in quo nullus est defectus: vnde cõparatione eius magis apparēt defectus nostri. Job 25. Stella nõ sunt munda in cõpectu eius: quanto magis homo putredo, & filius hominis vermis? Esa 64. Quasi pannus mēstruatus omnes iustitię nostrę. Gregor. Sape iustitia nostra ad examen diuinę iustitię deducta, iniustitia est, & sordet in districtione iudicis quod fulget in estimatione operantis. Job vlti. Nunc oculus meus videt te, idcirco me reprehendo. Bern. ad fratres de morte Dei: Nunquã se melius

lius deprehenditur modus humane imperfectionis, quam in lumine vultus Dei: in speculo diuinae visionis mens humilis in suo, imo manet, tractat enim quae in se infirma sunt. Seneca in epistolis: Quod homines liberissime de aliis faciunt, de te male existima: illud autem maxime tracta, quod in te esse infirmissimum series. Si palca locum supremum tenet, non sui nobilitate, sed veteo & sui vanitate: granum vero quod pretiosum est tenet locum imum: sic superbia vilis, elationis opinione, vel ambitionis praesumptione, super alias se extollit: humilitas vero in imo remanet: tamen illud imum ordinabile est ad Deum. Deus enim in corde humili quiescit. Vnde super illud Psal. Patata sedes tua ex tunc. dicitur gl. Anima tranquilla & humilis, sedes est Dei. Aug. 11. li. Confess. O quam excelsus es, & humiles corde sunt domus tuae. Bern. in lib. de consideratione, satis insinuat quid sit imum hominis, & quid sit illud quod ad conditorem ordinatur. Vbi considerationem sui in tria diuidit: scilicet in considerationem quid, quis, & qualis sis: quid in natura, quis in persona, qualis in moribus. Et subdit: Est in diffinitione hominis quem dicunt animal rationale, mortale: quod diligentius intueri licet, si libet consideranti duo haec simul rationale & mortale. Is tibi exinde occurrit fructus, ut & mortale quod in te est rationale humiliet, & rursum rationale mortale confortet, quorum neutrum neglectum erit homini circumspicere. Mortale ergo imum hominis intelligas: id vero quod ordinatur homo ad suum conditorem intelligas rationale. In quantum mortalis, est homo puluis & cinis: in quantum rationalis, est capax Dei. ¶ Itē humilitas sic potest describi: Humilitas est voluntarius contemptus sui. Vel sic. Humilitas est sensus propriae vacuitatis seu inanitatis. Bern. in lib. de xii. gradibus humilitatis, eam sic describit: Humilitas est veritas qua homo verissima sui cognitione sibi ipsi vilescit. In epistolis vero sic eam describit: Humilitas est contemptus propriae excellentiae. Prior descriptio Bernardi videtur pertinere ad humilitatem intellectus, sequens vero ad humilitatem affectus. In vitis patrum: Frater, qui dam interrogauit quendam senem, quid est humilitas: Et ille respondit Qui vult esse humilis, fugiat eligens taciturnitatem.

De commendatione humilitatis.

CAP. II.

Notandum quod ad commendationem eius, Primò, valere potest multiplex admonitio quam scriptura sacra facit de ipsa. Ecclesiastic. 3. Quanto magnus es, humiliata te in omnibus. Notabiliter dicitur, Quanto magnus es, melius enim sedet humilitas in maioribus. Bern. in lib. de Consideratione: Cum omnibus
indiffici